

Til beslutningsforslag nr. B 27. Betænkning afgivet af Boligudvalget den 12. december 1991

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om stop for indfrielse af en statsgaranti på 547 mio. kr. for en række almennyttige boligselskabers ubebyggede grunde

[af Kim Behnke (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til boligministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Nogle af udvalgets spørgsmål til boligministeren og dennes besvarelse heraf er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) forslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse uændret*.

Mindretallet ønsker at udtale følgende:

Det er fremgået af hele behandlingen af dette forslag, fra 1. behandling gennem udvalgsarbejdet til betænkningens afgivelse, at Folketingets øvrige partier alene har det mål at få sagen ekspederet hurtigst muligt og med mindst mulig oplysning og indsigt.

Det bemærkelsesværdige er, at havde det været en sag om alle andre emner til et tilsvarende beløb over en halv milliard kr., var sagen næppe gået så ubemærket gennem Folketinget.

Fremskridtspartiet mener ganske enkelt, at det er en skændsel, at alle partier tilsyneladende er fuldstændig uinteresserede i, at skatteyderne nu kommer til at betale 547 mio. kr. for en politisk fadæse i 1982 og 1983. Man vælger

endda at betale pengene så snedigt, at der ikke er tale om en egentlig synlig driftsbevilling. Derimod tages pengene fra Statens Bygge- og Boligfond. At det så har den direkte konsekvens, at statens samlede regnskab »bare« bliver forringet med en halv milliard, er der nok ingen der opdager.

Fremskridtspartiet har fremsat dette beslutningsforslag for at få bevillingen standset, således at boligministeren ikke udsteder checken den 31. december i år. Fremskridtspartiet mener, at en sag af denne størrelse ikke bare skal ekspederes, men undersøges grundigt i alle hjørner, således at der kan skabes absolut klarhed om sagsforløb, ansvarsplacering og eventuelle muligheder for reduktion af statens forpligtelser.

I mange andre sager jagter politikere fra Folketingets øvrige partier gerne en million eller mindre for at få presseomtale og opmærksomhed. De selvsamme politikere er foruroligende tavse i denne sag. Hvorfor er der ingen opponering mod at brænde den halve milliard af? Hvilke ømme tæer og røde ører hersker der, siden denne sag bare skal presses igennem Folketinget uden en egentlig grundig behandling?

Der er under udvalgsbehandlingen stillet 36 spørgsmål i sagen, langt hovedparten er stillet af Fremskridtspartiet. Ministeriet har været særdeles sparsomt med svar, hvorfor? Er det mon, fordi man blot ønsker at få sagen hurtigst